

Griffiennr.

Not.nr. : GE 66.97.123-07 SW2

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 12 OKTOBER 2010

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste** kamer, alleenzetelend rechter, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1.	handelaar, geboren te wonende te <i>van Turkse nationaliteit,</i>	op
2.	aannemer, geboren te , wonende te van Nederlandse nationaliteit	op

VERDACHT VAN :

- A. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1° en -2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit

1. alle binnenmuren, achtergevel en annexe op de eerste verdieping te hebben gesloopt, op de perceelsgrens met de woning nr. de scheidingsmuur op de eerste verdieping tot 6 m voorbij de rechts aangelande te hebben heropgericht, met raamopening op de perceelsgrens als aanzet van de uitbouw en de volledige gelijkvloerse

(2° bekl.)

(1° bekl.) en

MINISTERIE VAN OEP : - op 19 oktober 2010 door
tegen alle beschikkingen
op 20 oktober 2010 door het openbaar ministerie tegen

*****

DE PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld _____ geboren te _____ op _____ teneinde de eerste beklaagde bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in _____ en vice versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 14 september 2010.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 14 september 2010:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde, _____ in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester advocaat te _____ die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt ;
- de beklaagde, _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ advocaat te _____ die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- het negatief advies van het openbaar ministerie nopens de gevraagde opschortingen van de uitspraak van de veroordeling;

*****

1. OP STRAFRECHTELIJK GEBIED :

1.1. DE FEITEN EN HUN KWALIFICATIE

_____ is eigenaar van de twee hierna vermelde onroerende goederen.

1.1.1. Het pand

Op 1 april 2004 bekwam hij een bouwvergunning.

Op 04.04.2007 stelt de controleur van de Afdeling Bouwtoezicht van vast dat werken werden uitgevoerd aan dit pand, in strijd met de verleende bouwvergunning. Het gaat er voornamelijk om dat de zone op het gelijkvloers die voorzien was als tuin en terras volledig werd dichtgebouwd en toegevoegd bij de winkelruimte, dat de nooduitgang en brandwerende compartimentering niet werden uitgevoerd en dat op de eerste verdieping een groot magazijn in de plaats van twee kleinere werd uitgevoerd.

Op 03.07.2007 vroeg een regularisatie aan, die op 13.09.2007 werd geweigerd. Proces-verbaal van de vastgestelde inbreuken werd opgesteld op 28.11.2007.

De beklaagde verklaarde dat de werken werden aangevangen na het ontvangen van de bouwvergunning en anderhalf jaar duurden. Hij vroeg in december 2007 een tweede regularisatie aan. Volgens hem werd het laatste stuk gebetoneerd om een probleem van geurhinder op te lossen. Hij dacht dat dit mocht, omdat hij een vergunning had.

De tweede regularisatie werd geweigerd op 21.02.2008; het beroep bij de Bestendige Deputatie van werd afgewezen op 29.05.2008.

Op het ogenblik dat de zaak in beraad werd genomen bestond de bouwovertreiding nog steeds.

1.1.2. De panden

Op 16.01.2007 vroeg een bouwvergunning aan voor deze panden.

Nog voor beslist werd over deze aanvraag werden de werken aangevangen.

Op 21.03.2007 stelde de controleur van de Afdeling Bouwtoezicht onder meer vast dat de binnenmuren, tussenvloeren, achtergevel en annexe op de eerste verdieping werden gesloopt, dat de volledige gelijkvloerse verdieping werd overdekt, enz. De woning werd nagenoeg volledig gesloopt; enkel de voorgevel en de dakconstructie van het hoofdgebouw werden behouden.

De werken werden op 21.03.2007 stilgelegd. De bouwvergunning werd geweigerd op 05.04.2007.

De beklaagde werd op 10.04.2007 gehoord. Hij verklaarde de slopingswerken te hebben aangevangen begin maart 2007; op 15.03.2007 waren de slopingswerken gedaan. De opdracht werd op zijn aanwijzen uitgevoerd door de aannemer Hij dacht dat alles vlot zou verlopen, wou voor september 2007 de ruwbouw af hebben en vreesde dat de bouw

vertraging zou oplopen door de openbare werken in de straat. De architect, zou in januari 2007 gezegd hebben dat hij kon beginnen.

In een brief van 16.04.2007 aan de beklaagde protesteert de architect dat de bouwwerken werden begonnen nog voor de vergunning werd verkregen en stelt een einde aan de samenwerking. In een brief van dezelfde datum gericht aan de Bouwinspectie klaagt de architect "de onverschilligheid naar de opvolging van regels" van _____ aan.

Een regularisatie werd op 04.07.2007 aangevraagd. De vergunning werd verleend op 31.10.2007.

Op 28.11.2007 werd vastgesteld dat de werken werden aangevat en op dat ogenblik conform de verleende vergunning verliepen.

Op 21.04.2008 stelde de controleur van de Afdeling Bouwtoezicht vast dat de uitgevoerde werken niet in overeenstemming waren met de verleende vergunning: er werd gebouwd tot 13,60 m. achter de rooilijn, daar waar slechts tot 12 m. was vergund, het raam in de achtergevel werd vervangen door een deur die toegang geeft tot het plat dak.

_____ kreeg opdracht om te slopen in 2007; hij werkte op basis van een plan en dacht dat er een vergunning was. De sloop duurde één maand. Hij besepte pas dat er geen vergunning was geweest, toen hij zeven maand later te horen kreeg dat hij met de bouwwerken mocht aanvangen.

Op 01.09.2010 meldde de Afdeling Bouwtoezicht dat de bouwdiepte was herleid tot 12 m. en dat er een einde was gesteld aan het bouw misdrijf.

1.2. BESPREKING

1.2.1. Wat _____ betreft

_____ voert aan met betrekking tot de tenlastelegging B dat hij geen strafbaar "inzicht" had. De tenlastelegging A wordt niet betwist.

1.2.1.1. De tenlasteleggingen A1 en A2

De feiten worden niet betwist. Uit het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de ten laste gelegde feiten naar voldoening van recht bewezen zijn.

1.2.1.2. De tenlastelegging B

Het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO) was niet in de eerste plaats een strafwet.

De bepalingen van het DRO waren in de eerste plaats administratieve bepalingen die gericht waren op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling, waarbij de ruimte beheerd werd ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang werden

gebracht (art. 4 DRO). De strafbepalingen beogen die administratieve voorschriften kracht bij te zetten. Zo voorzagt artikel 146 DRO straffen voor het uitvoeren van werken zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de verleende vergunning.

De strafbare inbreuken op het DRO zijn dus reglementaire inbreuken of administratief afhankelijke inbreuken. Bij dergelijke inbreuken is niet vereist dat zij wetens en willens werden gepleegd, het moreel bestanddeel van deze inbreuken, de fout van de beklaagde, is onachtzaamheid of onzorgvuldigheid.

Om te weten of de beklaagde een strafbare fout beging, moet zij gedrag dus getoetst worden aan de referentiegedraging van de normaal zorgvuldige en omzichtige persoon, geplaatst in dezelfde externe omstandigheden.

Het bewijs van de onzorgvuldigheid blijkt uit de realisatie van de materiële misdrijfbestanddelen (hier het uitvoeren van werken zonder voorafgaande vergunning). Dit feitelijk vermoeden komt slechts te vervallen indien de beklaagde aanvaardbaar kan maken dat hij zijn zorgvuldigheidsplicht nakwam.

Door de invoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is hieraan niets veranderd.

De miskennis van de vereiste te beschikken over een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning toont op zich het bestaan van een fout in hoofde van de beklaagde aan. Hij maakt niet aanvaardbaar dat hij zich gedroeg als elke normaal zorgvuldige persoon in dezelfde omstandigheden:

- deze werken werden volgens de beklaagde in april 2004 aangevangen, na het bekomen van de vergunning. De verleende vergunning had betrekking op de aanvraag die de beklaagde op 18 november 2003 indiende. De vergunning vermeldde uitdrukkelijk dat bijzondere voorwaarden moesten worden nageleefd, nl. brandweervoorschriften.

Een normaal zorgvuldig persoon weet dat wanneer een vergunning moet worden aangevraagd, men zich aan de bepalingen ervan moet houden. Een dergelijk persoon zou in elk geval met de uitdrukkelijke aanmaning rekening hebben gehouden.

Het waren juist deze voorschriften die werden miskend, vermits geen nooduitgang werd voorzien, de trap werd ingekokerd en de brandwerende opdeling in compartimenten niet werd uitgevoerd.

Het ten laste gelegde misdrijf vereist geen bijzonder strafbaar inzicht.

Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de tenlastelegging B, zoals hierboven omschreven, in hoofde van de beklaagde naar voldoening van recht bewezen is.

1.2.2. Wat _____ betreft

1. _____ verklaarde dat hij wist dat een vergunning nodig was, omdat in Nederland een gelijkaardig systeem bestaat. Nochtans begon hij de werken op enkel vertoon van een plan, nog voor een vergunning werd verleend. Hij vergewiste zich niet van het bestaan van een vergunning, wat van een professioneel in de bouwsector kan verwacht worden. Dit is een fout.

De tweede beklaagde betwist niet dat er gewerkt werd zonder vergunning.

Hij factureerde voor zijn prestaties op 22 februari 2008 (OK I st 60), zodat vaststaat dat hij zowel in de eerste periode (tenlastelegging A1) als in de tweede (tenlastelegging A2) werkte.

2. _____ is in Nederland ingeschreven in het handelsregister als "klusbedrijf". Hij verklaarde met zijn werknemers te hebben ingestaan voor de sloopwerkzaamheden en later voor de afwerking.

_____ benoemt _____ als aannemer. Het was _____ die effectief de werken uitvoerde.

In die omstandigheden is de verzwarende omstandigheid bewezen: hij is een persoon die in de uitoefening van zijn beroep onroerende goederen bouwt.

3. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de tenlasteleggingen A1 en A2 (met inbegrip van de verzwarende omstandigheid), zoals hierboven omschreven, in hoofde van de beklaagde _____ naar voldoening van recht bewezen is.

1.3. DE STRAFTOEMETING

1.3.1. Wat _____ betreft.

De tenlasteleggingen A1, A2 en B zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

Deze inbreuken worden gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 EUR tot 400.000 EUR of met een van die straffen alleen (Art. 146, 1° van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening). Dezelfde straffen worden thans voorzien in 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De procureur des Konings vordert een geldboete van 1.000 EUR.

De eerste beklaagde vraagt opschorting. Op dit verzoek kan niet worden ingegaan nu het stedenbouwmisdrijf wat het pand gelegen te _____ op vandaag blijft voortbestaan.

Bij het bepalen van de omvang van de straf wordt rekening gehouden met:

- het doel van de bestraffing: de straf moet de eerste beklagde ertoe aanzetten om de stedenbouwvoorschriften na te leven, nu het is komen vast te staan dat een regularisatie niet mogelijk is wat het pand betreft;
- verzwarende omstandigheden: het zijn voorschriften inzake brandveiligheid die in datzelfde gebouw worden miskend. Wat de woning betreft, moet ook rekening worden gehouden met het feit dat na het verkrijgen van een regularisatie, weer een stuk zonder vergunning werd gebouwd;
- verzachtende omstandigheden: wat het pand betreft is de toestand thans reglementair;
- de zwaarwichtigheid van de fout: de beklagde pleegde verschillende stedenbouwkundige misdrijven na elkaar en dus met wetenschap van het feit dat hij wederrechtelijk bezig was;
- de motieven van de beklagde: de beklagde blijkt zich niet te storen aan de reglementaire voorschriften. De beklagde hield alleen met zijn belangen rekening;
- de aantasting van de beschermde waarde: door de stedenbouwkundige voorschriften te negeren brengt de beklagde de openbare veiligheid in gevaar waar hij de brandveiligheid miskent. Door een overbezetting van de oppervlakte brengt hij ook de noden van toekomstige generaties en de rechten van zijn burens in het gedrang;
- het strafrechtelijk verleden van de beklagden: heeft een blanco strafrechtelijk verleden;
- het gedrag na de bewezen feiten: in de duurt de wederrechtelijke toestand verder;
- bijzondere omstandigheden: de toestand in het ander pand werd geregulariseerd.

Een geldboete als hierna bepaald dringt zich op.

1.3.2. Wat betreft

De tenlasteleggingen A1 en A2 (met inbegrip van de verzwarende omstandigheid) zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

Deze inbreuken worden gestraft met een gevangenisstraf van 15 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 2.000 EUR tot 400.000 EUR of met een van die straffen alleen (**Art. 146, 1° van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening**). Dezelfde straffen worden thans voorzien in 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De procureur des Konings vordert een geldboete van 2.000 EUR en de verbeurdverklaring van 15.000 EUR wederrechtelijk verkregen vermogensvoordelen

Bij het bepalen van de omvang van de straf wordt rekening gehouden met:

- het doel van de bestraffing: de straf moet de tweede beklagde ertoe aanzetten om de stedenbouwvoorschriften na te leven. Als aannemer heeft hij immers regelmatig te maken met de toepassing van de stedenbouwwetgeving;
- verzwarende omstandigheden: na het verkrijgen van een regularisatie, weer opnieuw een stuk zonder vergunning gebouwd;
- verzachtende omstandigheden: de toestand is thans reglementair;
- de motieven van de beklagden: de beklagde had blijkbaar alleen oog voor commerciële motieven;
- de aantasting van de beschermde waarde: Door een overbezetting van de oppervlakte brengt de beklagde de noden van toekomstige generaties en de rechten van de burens in het gedrang;
- het strafrechtelijk verleden van de beklagde: heeft een blanco strafrechtelijk verleden;
- persoonlijke omstandigheden: als aannemer rust op de tweede beklagde een bijzondere verantwoordelijkheid wat het naleven van de stedenbouwwetgeving betreft;
- het gedrag na de bewezen feiten: de situatie werd geregulariseerd en er is op vandaag een einde gesteld aan de wederrechtelijke toestand.

Voor deze eerste feiten volstaat de minimum geldboete.

De beklagde liet zich 15.000 EUR betalen voor de uitgevoerde werken. Een deel daarvan, minstens de afbraakwerken en de overdekking van het gelijkvloers met een betonplaat, gebeurde toen er nog geen bouwvergunning was. De werken waarvoor geen vergunning was duurden van 01.03.2007 tot en met 21.03.2007 en van 28.11.2007 tot en met 21.04.2008, hetzij in totaal 164 dagen. De factuur beslaat een periode die gaat van 01.03.2007 tot en met 22.02.2008, hetzij 358 dagen. Er dient dan ook in billijkheid te worden aangenomen dat $15.000 \times 164 : 365 = 6.871,50$ EUR (afgerond 6.871 EUR) betrekking heeft op werken die werden uitgevoerd zonder vergunning.

Deze ontvangen gelden zijn vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven A1 en A2 werden verkregen.

Zij moeten verbeurd worden verklaard daar het maatschappelijk onaanvaardbaar is dat de beklagde voordeel zouden putten uit de door hem gepleegde strafbare feiten. Daarbij wordt ook rekening gehouden dat de misdrijven werden gepleegd door iemand die beroepshalve beter moest weten.

De procureur des Konings heeft de vordering daartoe opgenomen in het bevel tot dagvaarding van 27 juli 2010.

Daar de ontvangen gelden niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de veroordeelde heeft de verbeurdverklaring betrekking op het daarmee overeenstemmend bedrag, zoals hiervoor geraamd door de rechtbank.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED:

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

*****

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 42, 43bis, 50, 65, 66 en 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen,
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1, A2 en B SAMEN, tot een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND (2.000,00) EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op **ELFDUIZEND (11.000,00) EURO**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Zegt dat de beklaagde **TANRIVERDI Mevlüt** verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde **[naam]** eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde **[naam]** voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1 en A2 SAMEN, tot een **GELDBOETE van TWEEHONDERD (2.000,00) EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op **ELFDUIZEND (11.000,00) EURO**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Verklaart **verbeurd** in hoofde van de beklaagde **[naam]** de geldsom van **ZESDUIZEND ACHTHONDERD ÉENENZEVENTIG (6.871,00) EURO**, zijnde het equivalent van vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de in hoofde van de beklaagde bewezen verklaarde misdrijven zijn verkregen.

Zegt dat de beklaagde **[naam]** verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde **[naam]** eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

De gerechtskosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 117,32 EUR.

Veroordeelt de beklaagde, in zijn eigen kosten,
gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat
begroot op **33,86 EUR**.

Veroordeelt de beklaagde, in zijn eigen kosten,
gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat
begroot op **32,66 EUR**.

Veroordeelt de beklaagden HOOFDELIJK tot de overige kosten, gevallen
aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden
begroot op **50,80 EUR**.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen
verklaarde tenlasteleggingen.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **TWAALF
OKTOBER TWEEDUIZEND EN TIEN**.

Aanwezig:

- ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter;
- substituut-procureur des Konings;
- griffier hoofd van dienst.